

mestergris, altså simpelt hen et system, hvor de største rådgivende ingeniørfirmaer – milliardforetagender som Carl Bro og Cowiconsult – mere eller mindre åbenlyst samarbejder om disse ting.

Jeg synes ærlig talt, Det Konservative Folkeparti skulle holde sig for god til at gå ind og forsøge at holde hånden over sådanne monopoltilstande, hvor beregningerne – i hvert fald ifølge en redegørelse i Weekendavisen den 29. marts – viser, at det har ført til en overpris for løsningen af disse opgaver på 20 pct. svarende til meromkostninger for staten på omkring 100 mio. kr. om året. Altså: 100 mio. kr. om året i ekstra profitter til disse selskaber.

Samtidig har der som følge af Danidas undersøgelser af kvaliteten af det arbejde, der laves, og som altså er alt for dyrt, været sager fremme, som viser, at staten har været nødt til at føre voldgiftsager mod disse rådgivende ingeniører, bl.a. imod Carl Bro. Man har vundet én omkring forsyningsskibe. Der er ifølge Weekendavisen yderligere to sager i gang: én om en vej i Zambia til 225 mio. kr., hvor asfalten slår revner, og én om nogle høns, der bliver stegt, fordi man har vendt burene forkert osv.

Jeg synes ærlig talt, Det Konservative Folkeparti skulle trække det her forslag tilbage.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg skal forsøge at holde mig inden for tiden, så jeg ikke tager hul på ordførertalerne nu.

Først om det brev, som vi ikke må se, et brev, udsendt til hele verdens storentreprenører: Skulle det være nogen hemmelighed for en dansk folketingsmand i det politiske system? Jeg kan ikke se nogen anden grund, end at det er noget meget ubehageligt, der står i det.

Dernæst: Når vi hører fra Enhedslisten, at der skulle være fri konkurrence, så er det jo det, vi klager over, der ikke er. Vi kan jo ikke få lov til at byde på de andre landes ulands- eller udviklingsopgaver. Det er jo dét, der er hele humlen i denne her sag: Danmark er det eneste land, der eksporterer arbejdspladser.

Og med hensyn til de 20 pct., så er det jo det, vi så gerne vil vide. Vi vil gerne have verificeret de 20 pct. Ministeren er blevet spurgt, og hvorfor svarer ministeren så ikke? Hvis der virkelig findes noget materiale på det, så kan det da ikke være meningen, at vi skal gå rundt og lede efter det. Det må da, hvis der er 20 pct.s forskel, kunne lade sig gøre at vise det.

Jeg synes oven på hele denne historie, at der godt kan være ting, der gør det nødvendigt. Og når man laver arbejde for 500 mio. kr. om året, kan der selvfølgelig godt være fejl i det, man laver. Det vil jeg da aldrig påstå der ikke er. Men hvis man så vil statuere et eksempel, så er mit point, at tre gange må være nok. Der er ingen grund til at sælge for yderligere 200 mio. kr. arbejdspladser ud af Danmark.

Med hensyn til Verdensbanken: Jeg kender ikke nok til det, men jeg kan da spørge ministeren: Er der ikke noget med, at de bruger en helt anden prisformel eller en helt anden model, så der er et eller andet system i Verdensbankens tilbudsgivning? Det ville da undre mig meget, hvis det ikke var tilfældet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må minde hr. Kai Dige Bach om, at baggrunden for den her sag er, at Danida og udviklingsministeren har forsøgt at få disse danske rådgivende ingeniørvirksomheder til at optræde anstændigt. I stedet for at reagere positivt og gå ind i en åben konkurrence, så sker der det – i hvert fald ifølge de oplysninger, der er i Weekendavisen den 29. marts – at ministeren forsøger at få lagt et loft over disse enorme honorarer, som selskaberne modtager, og som det er tvivlsomt, om der egentlig er arbejdsmæssig dækning for. Men hvordan reagerer virksomhederne? Jo, de reagerer ved at aftale en boykot af et Danida-projekt, og den aftale er ifølge Weekendavisen formentlig ulovlig.

Det er sådanne forhold, vi har på området, og hvordan vil Det Konservative Folkeparti sikre, at der bliver ryddet op i disse tilstande i dansk erhvervsliv? Hvis man ikke vil have international konkurrence, og hvis man ikke vil acceptere, at ministeren forsøger at løse problemerne ved at påføre disse virksomheder en ekstern konkurrence, hvordan vil man så sikre det? Eller skal det forstås sådan, at Det Konservative Folkeparti ønsker at holde hånden over sådanne tilstande og godkende sådanne aftaler, der tilsyneladende indgår mellem selskaberne, og som formentlig er glasklart ulovlige? Skal det virkelig være Det Konservative Folkepartis mission at fremsætte forslag her i Folketinget til beskyttelse af sådanne ting? Jeg forstår det ikke, og jeg må endnu en gang sige, at det klogeste, Det Konservative Folkeparti kan gøre i denne sag, er at komme herop og meddele, at man tager forslaget tilbage.